

protahováním, tak že, kdyby odvolací soud, opakuje podle § 470 tr. ř. důkaz ten, vzal skutečnosti svědky Janem K-em a Bohuslavem H-em uváděné za prokázané, mohly by přivést odvolací soud k jinému názoru na smysl závadného výroku. Nepovšimnutou neměla zůstat ani okolnost, že obžalovaný Václav Š. byl ústnímu jednání přítomen za žalující stranu, a měl tedy podle převzaté povinnosti hájit oprávněné zájmy organizace jím zastupované, k níž dojísta náležela i péče o ukončení sporu o velké peníze, tak že odvolacímu soudu bylo zkoumat, zda obžalovaný jednal bezelstně ve výkonu převzatých povinností, zda a pokud překročil meze tohoto svého práva, a zda, pronášeje závadný výrok, byl si vědom protiprávnosti svého obvinění, by i po stránce subjektivní bylo zjištěno, zda obžalovaný Václav Š. jednal v úmyslu v § 488 tr. zák. předpokládaném.

Čís. 4108.

Pojem »vyšetřovací výkon« podle § 51 odstavec třetí tr. ř. předpokládá, že bylo aspoň něco předsevzato k zjištění trestného činu a pachatele.

Přerušení trestního řízení podle § 412 tr. ř. není vyšetřovacím úkolem, zakládajícím předstížení.

(Rozh. ze dne 13. března 1931, Nd II 15/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací, vyslechnuv generální prokuraturu, v trestní věci Antonína R-a a Elišky H-ové pro zločin krádeže rozhodl spor o příslušnost mezi krajským soudem trestním v Brně a krajským soudem v Jičíně takto: Příslušný jest podle § 51 tr. ř. krajský soud trestní v Brně.

O d ů v o d ě n í:

Tím, že trestní řízení proti Antonínu R-ovi jen podle § 412 tr. ř. dne 16. října 1930 přerušil, okresní soud v Libáni ještě nepředstihl ve smyslu § 51 odst. 3 tr. ř. krajský soud trestní v Brně, jenž oba podezřelé, Antonína R-a a Elišku H-ovou dne 16. ledna 1931 zodpovědně vyslechl, neboť pouhým přerušením podle § 412 tr. ř. bylo řízení o četnickém oznámení prozatímně ihned skončeno, aniž se podniklo vůbec něco — byť sebe nepatrnějšího —, co by mohlo býti kladeno na roveň »vyšetřovacímu výkonu« ve smyslu třetího odstavce § 51 tr. ř., jenž předpokládá, že bylo aspoň něco předsevzato k zjištění trestného činu a pachatele, což v pouhém formálním přerušení podle § 412 tr. ř. obsaženo není.

Čís. 4109.

Poštovní administrátor není vrchností ve smyslu § 187 tr. zák.

Pro otázku včasnosti náhrady škody rozhoduje jen, zda se stala dříve, než vrchnost zvěděla o pachatelově provinění. V úvahu přichází